Portland'in S.S. osaston

NÄYTTÄMÖLLÄ
esitetään
Sunnuntaina t. k. 6 p:nä klo 8 illalla

"VIHTAHOUSU"
(kolminäytöksinen huvinäytelmä)

HENKILÖT:
Ukko Westman ..... O. Heikkinen
Mathilde, hänen tytt. ... Fanny Johnson
Laura, hänen tyttärensä ... Helga Aho
Ludvig Sander, hänen vävynsä, arkkitehti ..... R. Korhonen
Tiit Piibeleht ..... P. Hyrkäs
Liina, sisäkkö Sanderilla . Lydia Hyrkäs

Huom.! Kaikkialla missä "Vihtahousu on esitetty, on se saanut suurta tunnustusta osakseen. Toivomme, että Portlandin suomalaiset tulisivat sankoin joukoin ensi sunnuntaina tutustumaan "Vihtahousuun".

Oviraha 50 senttiä.

Seuraava kappale on:
"MIKKEL LARSENIN POJAT".

Juuri Saapunut

Suuri ja monipuolinen valikoima
Kannutettuja "Preferred Stock"

Hedelmiä

Käykää tarkastamassa meidän uutta kauppaamme ja monipuolista varastoa.

FISHER BROS. CO.
546—550 Bond St., Astoria, Oregon.

Edelweiss VOI..

on parasta lajiaan, valmistettu puhtaasti valitusta kermasta pasturoitu sekä o. Farmers Co-op Produsers W. House Assn:in tuotetta.

Grays River, Wash.

Kysykää ruokatavarakaupplaaltanne Edelweiss voita.

100

Jalkaa Lapamatoja

ja enempikin tulee usein Alve-Satsin nauttitua.

Niblock, Ont., Maaliskuun 14 päivä 1913.
Hyvä Kansalainen
P. A. Lignell
Tässä ilmoitan, että minä tilasin teiltä Mato Ikkeet ja niiden tulos oli niin hyvä, että aina satavistkymmentä jalkaa matoja tuli sillä äkkeellä, josta olen suuresti kiitollinen.
Matti Viitala.

LVE-SATSI, apteekari Lignell'in erityinen keksintö. Kaksinkertainen voima. Tämä lääke lappaa varmasti Lapamadot, Sukkula madot, ja kaikki vatsassa elevat madot.—Matojen tuntomerkit ovat. Vääntelä rinnan alla, muuttuvaista kipua vatsassa, kova ruokahalu, eli ruokahalun puute, vatsan täyteläisyys, oksentamiset, tahi taipuminen oksentamaan, siniset renkaat silmien alla, painon väheneminen ja epämiellyttävä tunteita vatsassa ja sisälmyksissä. Monet kärsivät tätä yleisesti, tuloksena omituisesta ruokajärjestelmästään ja mont. joka on sairas eikä löydä mitään huojennusta tavallisista lääkkeistä Tuskilleen, kärsii madoista vikka ei niitä olekaan näkynt tarvetta tehdessä.
—Tämä lapamatolääke on tullut tunnetummaksi ja suosituimmaksi kuin mikään muu Suomalaisten myymä ja valmistama lapamatolääke Amerikassa.

LIGNELL'IN ALVE SATSI
(kaksinkertainen voima)——Lääke voidaan nauttia lääkkeen makua tuntematta. Lähetetään postimaksuineen $1.50 hinnalla täydelliset ohjeet mukana.
——Lignell'in Apteeki on suurin——
——suom. Apteeki Yhdysvalloissa——
P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.
Nykyinen hinta $1.50.

Varastoomme on saapunut suuri valikoima kaikenlaista

PUTKIEN ASETUS-ALALLE

kuuluvaa tavaraa, kuten kylpyammeita, poilareita, sinkkejä, pesuvateja, vesikiosetteja ja putkia kaikesta laadusta. Myöskin otamme tehtäväksemme kaikkea putkien asetusalalle kuuluvaa työtä kohtuullisilla hinnoilla ja nopeasti.

ANDERSON & EK
235 Taylor Ave. Puhelin 426

VICTOR VIRTA
RÄÄTÄLI
Puhdistaa, silittää ja korjaa sekä ottaa tilauksia uusille puvuille.
Tyytyväisyys taataan.
807 Mississippi Ave., Portland, Ore.
Asiamies Sorsen Veljeksille, Chicago.

HOTEL GRAY
Ensiluokan paikka puhtaudessa.
Kuuma ja kylmä vesi tulee joka huoneeseen. Vapaa kylpy.
Vasta avattu liikettä varten.
J. HÄMÄLÄINEN eli HILL
757-A Howard Street
3:n ja 4:nnen katujen välillä
SAN FRANCISCO, CAL.

väen harjotusleirille Fort Liscum'iin, vaan sieltä pääsi vapaaksi, toimien erään ammattirakastajattaren neuvojen mukaan. Kansalaiset, kun tapaatte tämän herrun niin kohdelkaa häntä täydestä arvosta. Seattlen toverit ovatkin jo häntä vähän huomauttaneetkin.

Niiden vähien tietojen mukaan mitä Suomesta nykyään saadaan, näyttää siltä että lahtarien veristen voittojen taivaalla leijailee synkkiä pilviä. Viikinki paistista parhaat palat vie, jättäen suomalaisille veljillensä ainoastaan luut kaluttavaksi. Riemuitkaa nyt, lahtariherrat, ja antakaa saastaisten sielujenne hurmeesta juopua. Elämme suurten tapausten aattoa. Lahjomaton käsi on pian kirjoittava "Mene Tekel"insä ylitsenne.

Aika vierii, vaan unho hunnullaan ei koskaan peitä muistoanne, Te, kaatuneet työläistoverittaret ja toverit. Hautakumpunne tulevat kerran olemaan niitä pyhättöjä, jonne rehelliset työläiset, vapaan Tasavallan vapaina kansalaisina kokoontuvat kuolematonta muistoanne kunnioittamaan. Sato.

N. DAKOTA.

BISMARCK.

Yksinvalta North Dakotan hiilialueilla alkaa väistyä. Kaivostyöläiset ovat olleet järjestymättöminä isännistön mielivallan alaisina ja avuttomina, mutta alkavat nyt sen huomata ja järjestyä. Noonan, viimeinen isommista kämpiköistä on myös järjestetty.

Yllämainitusta kaupungista karkotettiin allekirjottanut pois pari viikkoa sitten. Eräs toveri vangittiin ja yhtä piestiin unioon kuulumisesta. Vaan esteistä huolimatta kuuluu siellä nyt 80 prosenttia miehistä unioon. Viime sunnuntaina oli union perustava kokous, jota avustamaan saapui naapurikylien miehiä automobiileilla aina sadan mailin päästä ajaen aavikon tuulessa ja pölyssä. Vaan he ovatkin kokemusten kovassa koulussa havainneet sen tosiasian, että ilman järjestöä ei mitään aikaansaada, ja siksi ovatkin aina valmiina kurottamaan auttavan kätensä toistenkin työläisten järjestämiseksi

Noin puolenpäivän aikana alkoi saapua automobiilejä kukin tuoden täyden kuorman union miehiä tähän kuuluisaan ei-union kauppalaan, josta unionmies on aina karkotettu ilman armotta Nytkin olivat kaikki jännityksissä, että yritetäänkö taas karkottaa koko roikka, vaan katsoivat kai parhaaksi jättää rauhaan, sillä unionmiehiä vilisi joka nurkassa. Heitä oli jo salaa kuljettettu kaivantoihin työhönkin, ja kai siitä oli isännistölläkin vihiä koska viitisenkymmentä dollaria oli pistetty erään kaivosmiehen kouraan ja käsketty lauantai-iltana viinaa tuoda poikki rajan Kai sillä yritettiin sunnuntaina pitää miehet pois kokouksesta Vaan ei sekään tepsinyt. Kun kokouksen alkamisaika saapui oli iso tavaravaunu täynnä miehiä, sillä se oli ainoa paikka missä saimme suojaa riehuvalta tuulelta. Kokoushuonetta ei kukaan uskaltanut antaa. Pidimme siis oikein "ison veen" miesten mallisen kokouksen sivuovi-pulmannissa ja löysi sinne luunsa komppanian isot ja pienet isännät. Vaan katsoivat varmaankin joukon liian isoksi karkottamiseen ja siksi tyytyivätkin nurkan takaa kuuntelemaan kuinka heitä leukaluilla piestiin. Eivät he kyllä orjiensa silmissä ole enää niin korkealla kuin ennen. Typerä maan kasvattikin alkoi jo nostella rintaansa kun hänen isäntäänsä verrattiin Saksan Villen ystäväksi ja tuon itsevaltiaan mallikuvaksi. Lvötiin isänmaallisuuden vitsalla kerran isäntiä, kylläpä sillä on jo työläisiä kyllin piesty. Vaan tässä tapauksessa se sattui oikeaan selkään, ja se nostikin rintaa isänmaallisessa palkkaorjassa ja hän oli heti valmis yhtymään unioon Eikä isännistökään ole uskaltanut panna käytäntöön työstä erottamista. Siis näyttää, että vihdoinkin saamme sanoa, että North Dakotan kaivostyöläiset ovat järjestyneitä. Siis nyt kasvattavaan agitatsionityöhön, joka työ muuten yleensä pakkaa jäädä tekemättä unioissa. Tähän on syynä monet seikat, joista kannattaa tehdä selkoa toisessa kirjoituksessa. Toveruudella — Emil Hendrickson.

Tehkää ostoksenne niistä liikkeistä, jotka ilmottavat tässä lehdessä

Yleisiä uutisia

SUOMALAINEN SAANUT TAPATURMASSA SURMANSA.

Jersey City, — Maanantaina, syysk. 23 p. miesten mennessä Port Newark'in laivatelakalle työhön, pysähtyi juna vähä ennen kun jouduttiin sille työpaikalle, jossa Määttä teki työtä. Toiset työmiehet jäivät pois ennen ja hän jäi vielä junaan ja ajoi epähuomiossa vähän sivu työpaikkansa. Hän joko hyppäsi tai horjahti junan rappusilta ja lensi niin kauhealla voimalla ratakiskoihin, että molemmat kädet meni poikki ja pää loukkaantui. Kun toverit menivät hänen luoksensa, hän näytti olevan tajullansa, vaan ei voinut puhua. Hänet vietiin Newark'in kaupungin sairaalaan, jossa hän kuoli kello 1.30 j.pp. Sairaalasta tuli sähkösanoma noin 10 tienoissa ap., vaan kun se oli sen miehen nimissä, joka hänet vei sairaalaan, ei kukaan uskaltanut sitä avata, eikä mies kerennyt asuntoonsa ennen 12 päivällä. Määttä oli englannikielen taitamaton ja mahdollisesti olisi hän tahtonut puhua asioistaan tovereilleen, jos hän oli tajullansa ennen kuolemaansa. Kun toverit kiiruhtivat sairaalaan, ilmoitettiin että hän oli kuollut joku minutti ennen heidän saapumistaan. Määttä oli syntynyt Oulun kaupungissa Suomessa v. 1889. Hänellä pitäisi olla kaksi sisarta, isä ja äitipuoli Suomessa Hän kertoi lähteneensä merelle toisen veljensä kanssa yhtaikaa, eikä hän tiennyt onko hänen veljensä merellä tai tässä maassa. Hänen papereistaan löytyi Oulun kuvernöörin passi, joka on annettu huhtik. 16 p. v. 1915, Dock builder's union jäsenkirja, muistikirja ja todistus Norjan konsulilta, että hän on ollut Baldwin nimisellä laivalla silloin kun saksalaiset sen upottivat. Hänellä oli myös arvopapereita Norjasta jostain pankista. Tässä maassa ei hän ole vielä ollut täyttä vuottakaan. Hän on kuulunut New Yorkin s. s. o. ja toiminut myös heidän lauluseurassa. Jerseyn muutti hän muuttokortilla ja on toiminut näytelmäseurassa. Myöskin oli hän osuusruokala "Elannon" jäsen ja asui myös siellä. — Raiv.

SOTA-UUTISIA

(Jatkoa ensimäiseltä sivulta)

Kerrotaan Kielissä äskettäin telotetun 36 saksalaista sotilasta sen johdosta kun he kieltäytyivät lähtemästä palvelukseen sukelluslaivoille. Ukrainassa olevien saksalaisten ja itävaltalaisten sotilaiden keskuudessa tapahtui useita kapinoita syyskuussa. 6,000 Kherkoffissa olevaa itävaltalaista sotilasta on kieltäytynyt lähtemästä läntiselle rintamalle.

Siviiliväestö poistuu Lillestä.

Pariisi, lokak. 3 p. — Tänne lennätettiin eilen tieto, että siviiliasukkaat poistuvat Lillestä. Lille, joka on yksi suurimpia kaupunkeja pohjois-Ranskassa ja yksi vankimpia saksalaisten asemia, on joutunut vaaranalaiseen asemaan sen johdosta kun englantilaiset ovat viime aikoina edenneet Cambrain rintamalla ja belgialaiset Flanderissa, tuo kaupunki jääden heidän ritamainsa muodostaman mutkan pohjaan.

Pommi surmannut 20 henkilöä sairaalassa.

Amerikalaisten rintamalta, Ranskassa, lokak. 3 p. — 20 potilasta, joista useat rintamalla haavottuneita sotilaita, sai surmansa kun saksalaisten pommi sattui amerikalaiseen sairaalaan muutamia päiviä sitte. Sairaala oli vain pienen matkan päässä rintamalta. On mahdollista, että tuo pommi oli osunut harhaan, mutta todennäköistä on sekin, että saksalaiset vallan tavottivat pommittaa sairaalaa.

Lontoo, lokak. 3 p. — Vallottaessaan Damaskuksen ottivat kenraali Allenbyn joukot enemmän kuin 7,000 turkkilaista vangiksi, kerrotaan sotaministeriön eilen illalla julkaisemassa tiedonannossa.

New Yorkin povarit ja taikurit.

Kirj. M. M.

Kymmenen vuotta sitten olin povarin apulaisena. Apulainen lienee kuitenkin liiallinen arvonimi. Todellisesti olin vain hänen miespalvelijansa. Asuin hänen talossaan yli kuusi kuukautta. Hän oli yläluokan povareita, s. t. s. hän osasi kiskoa suuria summia ihmisiltä, joiden yhteiskunnallinen asema oli takeena ilmiantoa vastaan. Hän oli sangen itseensä sulkeutunut, arvokaskäytöksinen herra, joka aina osasi kätkeä mystillisyyteen oman elämänsä, yksinpä kotielämänsä virkatuntien jalkeen. Koko sinä aikana, minkä olin hänen palveluksessaan, ei hän koskaan puhunut minulle enempää kuin oli tarpeellista määraysten antamiseen. Hänen tapansa olivat ruhtinaalliset; käytökseltään hieno, kohtelias, sydämellinen, alentuvainen, mutta ei koskaan tuttavallinen. Näin jos jonkinlaisia esineitä hänen talossaan. Kuulin ihmisten puhelevan toisilleen vastaanottohuoneessa, tässä suhteessa minulta ei jäänyt mitään salaan; mutta koskaan ei hän sanallakaan puhunut minulle liikeasioistaan tai -tuttavistaan. Vain kerran tai pari halusin tuntemani uskollisuuden takia ilmaista hänelle osan kuulemastani keskustelusta. Hän katkasi sanani yhdellä noilla juhlallisista kädenliikkeistään: "Kiitoksia. Älkää milloinkaan kiinnittäkö huomiotanne vieraitteni keskusteluihin."

Nämä aikoja sitten unohduksiin joutuneet kokemukset johtuivat mieleeni istuessani piirisyyttäjän virastossa taannottain odottamassa piirisyytäjän apulaista Arthur Talmy'a, joka hoitaa Mr. Swanin ristiretkeä nykyaikaisia ennustajia vastaan, jotka näin sota-aikana niittävät kultaisia satoja herkkämielisiltä. Miljoonan sotamiestä Ranskassa edellyttää kolme vertaa niin suuren määrän huolestuneita äitejä, sisaria ja lemmittyjä, joista monet ovat aikamme spiritualistien ja psykiikkojen valmiita uhreja. Edesvastuuttomat henkilöt ovat aina valmiina rupeamaan ennustajiksi ja mediumeiksi, välittämään "sanomia" toisesta rannasta toiseen ja antamaan väärä tietoja sotamiesten turvallisuudesta ja olinpaikasta.

Mystikon talossa.

Eräänä lokakuun päivänä, 1908, istuin Central Parkissa lähella, 59:n, kadun uloskäytävää katsellen Plaza hotellin sisäänkäytävia kaikessa komeudessaan; kauniit naiset nousivat ratsujensa selkään hvre-pukuisten lakeijain avulla vieressä olevalla ratsastustiellä. Oli ihana syyskuun päivä, ja olisin ollut tyytyväinen sekä onnellinen, kunhan vaan olisin tietanyt mistä saada ensimäinen ateria ja miten suorittaa seuraavana päivänä maksettavaksi lankeava huoneeni vuokra. Pitkä, hyvin puettu mies istahti penkilleni. Hänellä oli mustat, lyhyeksi leikatut viikset, suippo parta, pitkät hienot sormet kauniisti hoidettuine kynsineen. Hän alkoi keskustelun. Minua ei haluttanut ryhtyä keskusteluun, varsinkaan henkilön kanssa, joka näytti olevan niin onnellisen tyytyväinen itseensä ja maailmaan, ja niin katkasin hänen yrityksensä tempulla, jonka olin oppinut pitämään tehokkaana, kun puhelaat henkilöt häiritsevät yksinäistä matkustajaa tai jalkamiestä: "Anteeksi," sanoin, "puhun huonosti englantia." Hän alkoi heti puhua ranskaa. Olin varmaankin hyvin ärtyinen sinä päivänä, sillä vastasin: "Tämä on ainoa paikka missä voin istua rauhassa ja häiriintymättä silloin kun majatalon emäntä karhuaa vuokraani. Saanko olla rauhassa, olkaa niin hyvä? Puhukaa päätarjoilijalle missä ikinä syöttekaan päivällisenne..."

"Olette kovin typerä," hän vastasi, "puhuessanne siten vieraalle, varsinkin kun olette puutteessa. Jos istutte tuntikausia mietteissänne, niin ette voi lainkaan aineellisesti huojentaa omaa tilaanne, vaikkapa miettisitte toimenpiteitäkin. Apu tulee aina ulkopuolisilta. Kuka tahansa teitä lähestyvä henkilö voi olla jonkun ihmeellisen uutisen tuoja käänteestä minkä Jumala on päättänyt heittää tiellenne."

Hänen puheensa alkoi huvittaa. Hän puhui yleismaailman ranskaa, virheetöntä, mutta omituisella Algerian murteella. Minulla ei ollut aikaa vastaukseen, kun hän jatkoi: "Anteeksi, jos ovydän teitä seisomaan hetkiseksi?" Nousin seisomaan, hän heitti minuun silmäyksen ja sanoi: "Kelpaatte. Tarvitsen arabialaisen palvelijan. Olette pitkä ja kalpea, ja luulen turbaanin ja kaavun pukevan teitä erinomaisesti. Ettekö ottaisi vastaan paikkaa arabialaisena palvelijana?"

"Teidän tulisi hoitaa taloni ovea ja odotushuonetta kello kahdestatoista, päivällä, kello kahteentoista, sydänyöllä. Teidän ei pidä koskaan käyttää muita kuin opettamiani sanoja. Annan ylöspidon ja seitsemänkymmentäviisi dollaria kuukaudessa, ja jos pidätte paikastanne ja minä pidän tiestä, niin saatte olla niin kauan kuin haluttaa. Minulla on erinomainen kirjasto, tulette olemaan mukavissa oloissa."

Edellinen virkani oli ollut kissojen ja koirien tappaminen kloroformimaskilla kaupungin koiravankilassa; sitä ennen olin ollut ruumishuoneenhoitajana ja sitä ennen sairaanhoitajana isorokkokasarmilla. Seitsemänkymmentäviisi dollaria oli iso summa rahaa ja siihen huone ja ravinto lisäksi! Kykenisin pitämään hyvän huolen itsestäni, mies näytti silmiini kuin ei voisi kärpästäkään tappaa, ja niin päätin tarttua tilaisuuteen. "Hyvä," sanoin hänelle, "antakaa minulle kaksikymmentäviisi dollaria, suoritan velkani majatalon emännälle, kokoon tavarani ja alan heti."

Hän veti esille lompakkonsa, antoi minulle kaksikymmentäviisi dollaria ja korttinsa, jossa oli hänen osotteensa, ja sanoi:

"Odotan teitä tänä iltana. Palvelijani syovat illallista kello seitsemän." Löytää New Yorkissa mies, joka antaa aivan oudolle kaksikymmentäviisi dollaria edellämainituilla ehdoilla ei ole ainoastaan harvinaista, se on ihmetyö. Ja tuntiessani rahan kädessäni, minä todella säikähdyin. "Tuolla miehellä ei ole hyvät mielessä," päätin itsekseni, "ja niin on parasta, että varaan itselleni pyssyn." Menin panttilaitokseen, ja niin ostin itselleni revolverin ja kuulia, ja pistin sen ladattuna taskuuni. Illalla saavuin hänen muhkealle asunnolleen 39:llä kadulla, Viidennen ja Kuudennen avenuen välillä. Muuan indialainen avasi oven ja johti minut neljänteen kerrokseen. Hän näytti minulle huoneuston yksityiskylpyineen, jotka tulisivat olemaan käytettävissäni. Indialainen selitti hyvin murteellisella englanninkielellä, että saisin tehdä mitä halusin puolispäivään asti seuraavana päivänä ja että minun tuli silloin ryhtyä palvelukseeni etuovella. Hän toi arabialaiset vaatteet, ja ajattelin, että näytin pulskalta niissä. Hän näytti kuinka minun tuli ristiä käteni rinnalle, miten kumartaa, miten ojentaa käteni vaakasuorasti vierasta kohden ja kävellä takaperin samalla kun ohjasin vierasta vastaanottohuoneeseen.

Vastaanottohuoneita oli kivijalkakerroksessa, ensimäisessä ja toisessa kerroksessa. Hän kuvaili minulle minkälaiset vieraat oli ohjattava mihinkin vastaanottohuoneeseen. Minun ei saisi koskaan kysyä nimiä: minun tuli tuntea ihmiset. Hän tulisi osottamaan heidät minulle ja lausuman heidan nimensä seuraavien viikkojen aikana sitä mukaa kun he saapuisivat. Päähuolenani oli pitää vastaanottohuoneiden suuri pääkäytävä aina vapaana vieraista, niin etteivät näkisi toinen toistaan. Indialainen itse oli mestarini (kuten hän kutsui isäntääni) yksityissihteeri. Minun oli kuljettaminen vieraat ensin hänen luokseen, ja kun he olivat nähneet mestarin, palautti hän heidät jälleen minun hoiviini. Edesvastuulleni jäi katsoa, että kaksi vierasta eivät milloinkaan tapaisi toisiaan käytävällä tai eri vastaanottohuoneissa.

Ensi viikot olin alinomaisesse pelossa, että jotain kauheaa voisi tapahtua minun... Vieraat saapuivat vaunuissa loisteliaasti, toiset taas jalkasin, ja varsinkin naiset saapuivat visusti harsotettuina ja näyttivät olevan yhtä levottomia paikan suhteen kuin minäkin.

Mutta ei tapahtunut mitään. Raskas ohiljaisuus peitti talon yöllä ja päivällä. Komeat huonekalut olivat itämaalaista tekoa ja maksoivat epäilemättä kymmeniätuhansia dollareita. Kaikki palvelijat olivat indialaisia ja heitä oli kuusi, paitsi minua. Ateriat tarjottiin mestarin yksityissihteerille ja minulle pienessä maurilaisessa kammiossa, ja minusta tuntuu, että kolme viikkoa vierähti ennenkuin tämä indialainen huomasi minua ja alentui puhumaan kanssani: Istuessani eteisessä odottaen ovikellon soittoja, oli tapanani lueskella. Piilotin aina kirjan kaapuni poimuihin ja tavallisesti luin nidoksen läpi päivässä. Sihteeri tapasi liukua ympäri äänettömänä kuin käärme. En koskaan tiennyt ilmestyikö hän taakseni vai eteenikö. Eräänä päivänä hän saapui luokseni tuoden määräyksiä suoraan mestarilta, jota en ollut nähnyt kohtaukseni jälkeen Central Parkissa. Hän silmäsi kirjaani, joka sattui olemaan "Faust". Luin sitä saksankielisenä. Hän katsoi minuun ja kysyi puhtaimmalla saksalla osasinko lukea saksaa. Tämän jälkeen puhelimme usein. Hän oli opiskellut Berliinin yliopistossa.

Hän kertoi mestarista kaikki mitä tiesi. Kerran mestarin poissaollessa hän vei minut kaikkein pyhimpään, huoneeseen, joka oli kalustettu indialaisen rajahin upeudella. Hän näytti minulle mestarin "työvaatteet", jotka kimaltelivat kalleista ja puolikalleista jalokivistä, upotettuina ihmeellisiin vanhanaikaisiin koruompeluksiin, ja hän selitti minulle melko tyhjentävästi koko ammatin salaisuuksineen. Kerran hän vei minut mestarin yksityiskirjastoon ja avasi rautalippaita, jotka sisälsivät papereita, kirjeitä, sanomalehtileikkauksia ja kuvia.

"Mestari spesialisoi nykyään New Yorkin seurapiirissä", hän sanoi. "Näethän nämän kirjeet" ja hän otti ohuen, sidotun ja sinetillä suljetun pakan. Hän mainitsi samalla erään sangen hyyin tunnetun seuranaisen nimen "Tämä nainen antaisi mitä tahansa, jos näkisi nämä kirjeet hävitettävän tai saisi ne haltuunsa. Hän ei vielä tiedä, että ne ovat täällä. Mestarilla on erinomaiset lahjat löytää tämänlaista tavaraa ja saada ne haltuunsa". Ja todellakin, kahden viikon kuluttua tämän nainen oli säännöllinen vieras talossamme. Sitten oli muuan tunnettu politikoitsija länneltä, joka teki kiirellisiä matkoja New Yorkiin nähdäkseen mestarin parina tuntina, ja hän aina palasi takaisin seuraavassa junassa Kerran koko ylempi seurapiiri hämmästyi erään kihlauksen äkillisestä purkautumisesta, sesongin sensatsioni, kaksi päivää ennen aijottua vihkimistä. Indialainen kertoi minulle, että mestari tiesi sulhasen parantumattomasta taudista ja että kaikki oli hänen ansiotaan. Kerran kysyin: "Saako hän paljon rahaa?" — "Hänen pienin maksuusa on viisituhatta dollaria. Talletan hänen rahansa. Hän ei koskaan vastaanota maksuosotuksia, ja toisinaan joudun viemään niinkin paljon kuin sataviisikymmentä tuhatta dollaria käteistä rahaa pankkiin." "Miten hankkii hän liiketuttavansa?" kysyin. — "Yksi suosittaa häntä toiselle. Tulimme Lontoosta pari vuotta sitten Chicagoon.

Kauppamme korjaaminen on vaatinut aikaa ja rahaa.

TARVITSEMME RAHALLISTA AVUSTUSTANNE

voidaksemme korvata kulut ja siksi myymme kaikkea tavaraa halvalla.

HILDEBRAND & CO.

Huonekaluja, uuneja, mattoja.

A. SAARIO
Ensiluokan räätäli.
Otan vastaan kaikkea räätälin amamttiin kuuluvaa työtä. Hinnat kohtuulliset.
214 Taylor Ave., Astoria, Ore.

Victor Järvinen W. A. Takalo

WESTERN MACHINE & WELDING WORKS

Sepän- ja konetyötä tehdään huolellisesti. Paatin rautoja ja päskettejä aina varastossa.

Kaasukoneita poratan ja hiotaan.

453 Taylor Ave. Phone 327
Kunnallislaiturin kohdalla.

Sydämen surulla ja kaipauksella saan ilmottaa, että rakas mieheni

Frans Wilhelm Myllymäki

(Johnson) joutui tapaturmaisen kuoleman uhriksi Burnettin kaivosräjähdyksessä, 28 p. lokakuuta, 1918. Hän oli syntynyt maalisk. 12 p., 1876 Isonjoen pitajässä Kortesjärven kylässä, W. L. Lähinnä kaipaamaan jäin minä kymmenen lapsen kanssa, joista kuusi poikaa ja neljä tyttöä, kaksi veljeä ja kaksi sisoka tässä maassa, vanha äiti, yksi veli ja kaksi siskoa Suomessa sekä muita sukulaisia, ja tuttavia, jonka täten kaukana oleville sukulaisille ja tuttaville tiedoksi annan.

Alina Myllymäki.

Me aarteita kaivamme povesta maan,
timantit, kullat ja muut.
On palkkamme ruoska ja kirous vaan
ja ruhjotut lihakset ja luut.

Lepää rauhassa isä rakas,
sua aina muistamme kaihomiellä,
sun rauhaasi emme häiritse,
vaikka sydämemme täyttää murhe.

Matkasi nyt päättyi sulta.
Lepää rauhassa puolisoni parhain,
muistosi elää, se ei kuole, ei.